

ประกาศจังหวัดร้อยเอ็ด

เรื่อง รายชื่อผู้ที่ผ่านการประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ
ของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดร้อยเอ็ด

ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นر ๑๐๐๖/ว ๑๔ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๔ ได้กำหนด
หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินบุคคลเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในตำแหน่งระดับควบ และมีผู้ครอง
ตำแหน่งนั้นอยู่ โดยให้ผู้มีอำนาจจัดสรรรุจุตามมาตรา ๕๗ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้ประเมินบุคคล
ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ อ.ก.พ. กรม กำหนด นั้น

จังหวัดร้อยเอ็ดได้คัดเลือกข้าราชการผู้ผ่านการประเมินบุคคลที่จะเข้ารับการประเมินผลงาน
เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น (ตำแหน่งระดับควบ) จำนวน ๑ ราย ดังนี้

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่งที่ได้รับการคัดเลือก	ส่วนราชการ
๑.	นางสาวชุตินันท์ ขันธัณฑ์	พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ (ด้านการพยาบาล)	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดร้อยเอ็ด โรงพยาบาลสे�ลภูมิ กลุ่มงานการพยาบาล งานการพยาบาลผู้ป่วยใน

รายละเอียดแนบท้ายประกาศนี้

ทั้งนี้ ให้ผู้ผ่านการประเมินบุคคล เพื่อเลื่อนระดับสูงขึ้น จัดส่งผลงานประเมินตามจำนวน
และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประเมินผลงานกำหนด ภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่ประกาศรายชื่อผู้ที่ผ่าน
การประเมินบุคคล หากพ้นระยะเวลาดังกล่าวแล้ว ผู้ที่ผ่านการประเมินบุคคลยังไม่ส่งผลงานจะต้องขอรับ
การประเมินบุคคลใหม่ กรณี หากมีผู้ใดจะทักท้วงให้ทักท้วงได้ ภายใน ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันประกาศ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายชัยวัฒน์ ชัยเวชพิสูฐ)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน

ผู้อำนวยการสำนักงานเขตฯ

บัญชีรายละเอียดแบบท้ายประกาศจังหวัดร้อยเอ็ด
เรื่อง รายชื่อผู้ที่ผ่านการประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเทวิชาการ ระดับชำนาญการ
ของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดร้อยเอ็ด

ลำดับ ที่	ชื่อ - ชื่อสกุล	ส่วนราชการ/ ตำแหน่งเดิม	ตำแหน่ง เลขที่	ส่วนราชการ/ตำแหน่ง ที่ได้รับการคัดเลือก	ตำแหน่ง เลขที่	หมายเหตุ
๑	นางสาวชุตินันท์ ขันธัณทร์	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดร้อยเอ็ด โรงพยาบาลสे�ลภูมิ กลุ่มงานการพยาบาล งานการพยาบาลผู้ป่วยใน พยาบาลวิชาชีพปฏิบัติการ	๒๑๑๐๔๐	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดร้อยเอ็ด โรงพยาบาลสे�ลภูมิ กลุ่มงานการพยาบาล งานการพยาบาลผู้ป่วยใน พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ (ด้านการพยาบาล)	๒๑๑๐๔๐	เลื่อนระดับ ๑๐๐%

3. แบบแสดงสรุปการเสนอผลงาน (ต่อ)

ส่วนที่ 2 ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน

1. เรื่อง การพยาบาลผู้ป่วยกระดูกต้นขาหักแบบปิดที่ได้รับการผ่าตัดใส่โลหะยึดตรึงกระดูกภายใน (Open reduction internal fixation)

: กรณีศึกษา พ.ศ. 2565

2. ระยะเวลาที่ดำเนินการ 1 กุมภาพันธ์ 2565 - 30 มีนาคม 2565

3. ความรู้ ความชำนาญงาน หรือความเขี่ยวชาญและประสบการณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

กระดูกต้นขาหัก เป็นปัญหาสุขภาพที่พบได้บ่อย มีแนวโน้มทางสถิติสูงขึ้น สาเหตุส่วนใหญ่เกิดจาก อุบัติเหตุบนท้องถนน ผู้ป่วยที่มีภาวะกระดูกต้นขาหักแบบปิด ถ้าได้รับการรักษาที่ล่าช้า ไม่ถูกต้อง อาจเกิด อันตรายต่อเส้นเลือดและเส้นประสาทในบริเวณที่ใกล้เคียงส่วนปลายของกระดูกที่หัก ผู้ป่วยอาจเสียเลือด ทำให้เกิดภาวะซึ่งจากการเสียเลือด และอาจจะเกิดภาวะไขมันในเส้นเลือด ผู้ป่วยอาจเสียชีวิตได้

นอกจากนี้อาจทำให้เกิดภาวะทุพพลภาพแก่ผู้ป่วยหากกระดูกไม่ติด หรือมีการติดเชื้อของกระดูกเกิดขึ้น ทำ ให้ต้องใช้เวลาในการรักษานานขึ้น ส่งผลให้มีค่าใช้จ่ายในการรักษามากขึ้น จากสถิติพบว่าผู้ป่วยที่มีภาวะ กระดูกต้นขาหักแบบปิดในหอผู้ป่วยชายโรงพยาบาลสे�ลกูมิ สถิติปี พ.ศ.2563 , 2564 และ 2565 พบ จำนวน 31 , 42 , 55 ได้รับการผ่าตัดใส่โลหะยึดตรึงกระดูกภายใน จำนวน 4 , 18 , 34 ตามลำดับ (ฝ่าย เวชระเบียน โรงพยาบาลสे�ลกูมิ) เพื่อให้ผู้ป่วยปลอดภัย ไม่เกิดภาวะแทรกซ้อนหลังผ่าตัด ลดค่าใช้จ่ายใน การรักษาและระยะเวลาการนอนโรงพยาบาล จึงสนใจจัดทำกรณีศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการพยาบาลผู้ป่วย กระดูกต้นขาหักแบบปิดที่ได้รับการผ่าตัดใส่โลหะยึดตรึงกระดูกภายใน (Open reduction internal fixation) ให้ได้มาตรฐานเป็นแนวทางเดียวกัน

กรณีศึกษา

กรณีศึกษาผู้ป่วยชายไทย อายุ 20 ปี มาโรงพยาบาลสे�ลกูมิ เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2565 เข้ารับ การรักษาที่ห้องอุบัติเหตุ-ฉุกเฉิน เวลา 18.30 น. ผู้ป่วยให้ประวัติว่า 30 นาที ก่อนมาโรงพยาบาล ขับรถจักรยานยนต์ชนรถระยะ เข้าขวางบwm ปวด มีบาดแผลคลอกตามร่างกาย ไม่слับ รูสีกตัวดี ตรวจร่างกายพบว่า เข่าขาขวาบwm ปวด ขยับไม่ได้ มีแผลคลอกที่ต้นขาด้านขวา 2×5 เซนติเมตร แผล คลอกที่ข้อศอกซ้าย 2×3 เซนติเมตร แพทย์วินิจฉัยกระดูกต้นขาขวาหักแบบปิด (Close fracture of distal Rt. femur) เข้ารับการรักษาที่ตึกผู้ป่วยในชาย โรงพยาบาลสे�ลกูมิ แรกรับที่ตึกผู้ป่วยชาย โรงพยาบาลสे�ลกูมิ วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2565 ผู้ป่วยรูสีกตัวดี ตามตอบรู้เรื่อง สัญญาณชีพแรกรับ อุณหภูมิ 36.9 องศาเซลเซียส ความดันโลหิต 128/76 มิลลิเมตรปรอท อัตราการเต้นของหัวใจ 88 ครั้ง ต่อนาที อัตราการหายใจ 20 ครั้งต่อนาที ค่าความอิ่มตัวของออกซิเจนปั๊ลน้ำ 99 เปอร์เซ็น น้ำหนัก 70 กิโลกรัม ส่วนสูง 170 เซนติเมตร สีหน้าวิตกกว่า ต้นขาขวาและข้อศอกซ้ายบิดด้วยผ้าก๊อซ ต้นขา ขวาดามด้วยไม้ตามกระดูก พันทับด้วยผ้ายืดพันแพล (Elastic Bandage) ผู้ป่วยปฏิเสธโรคประจำตัว ปฏิเสธการผ่าตัด ปฏิเสธการแพ้อาหารและยา ผู้ป่วยบอกปวดบริเวณกระดูกหัก ปวดมากเวลาขยับ pain

score 8/10 ดูแลให้ยา Morphine 3 มิลลิกรัม ฉีดเข้าหลอดเลือดดำทุก 4 ชั่วโมง หลังได้รับยาไม่มีอาการพิດปกติ Pain score ลดลง จาก 8 คะแนน เหลือ 3 คะแนน ผู้ป่วยและญาติได้สอบถามเกี่ยวกับการผ่าตัด การเตรียมตัวก่อนผ่าตัด พยาบาลได้สร้างสัมพันธภาพกับผู้ป่วยและญาติ พูดคุยให้กำลังใจ อธิบายเกี่ยวกับโรค เหตุผลและความจำเป็นที่ต้องผ่าตัด วิธีการผ่าตัด วิธีการระงับความรู้สึกขณะผ่าตัด ระยะเวลาในการผ่าตัด ตำแหน่งบาดแผล อุปกรณ์ระบายนี้เลือด สิ่งคัดหลังจากแผลหลังการผ่าตัด ผู้ป่วยและญาติคลายความกังวลและลงนามยินยอมการผ่าตัด

ผู้ป่วยผ่าตัดใส่โลหะยึดตรึงกระดูกภายใน (Open reduction internal fixation with plate and screw Rt. Distal femur) เวลา 09.00น. ของวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2565 พยาบาลสอบทานชื่อ นามสกุล ตรวจสอบป้ายข้อมือ เวชระเบียน ทำสัญลักษณ์ตำแหน่งที่ผ่าตัด (mark site) บริเวณต้นขาขวา เปเลี่ยนเสื้อผ้า ถอดชุดชั้นใน เครื่องประดับ พื้นปลอม เตรียม cefazoline 2 กรัม ไปห้องผ่าตัด

เวลา 12.00 น. รับผู้ป่วยกลับจากห้องผ่าตัด หลังจากผ่าตัดใส่โลหะยึดตรึงกระดูกภายใน (Open reduction internal fixation with plate and screw Rt. Distal femur) ใช้เวลาในการผ่าตัดประมาณ 2 ชั่วโมง 30 นาที เสียเลือดระหว่างการผ่าตัดประมาณ 150 มิลลิลิตร ผ่าตัดโดยการ麻酔全身 (General Anesthesia : GA) ผู้ป่วยรู้สึกตัวดี ท่าทางอ่อนเพลียเล็กน้อย สัญญาณชีพ อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส ความดันโลหิต 137/88 มิลลิเมตรปรอท อัตราการเต้นของหัว 90 ครั้งต่อนาที อัตราการหายใจ 20 ครั้งต่อนาที ความอิ่มตัวของออกซิเจนปั๊ยน้ำ 100 เปอร์เซ็นต์ ระดับความรู้สึกตัว E4V5M6 ให้สารน้ำ 5%DN/2 1000 มิลลิลิตร หยดเข้าหลอดเลือดดำ อัตราเร็ว 80 มิลลิลิตรต่อชั่วโมง มีสายระบายนี้ที่ดัดหลังต่อ กับขาดสูญญากาศ 1 เส้น มีของเหลวเป็นเลือดสีแดงคล้ำ ประมาณ 10 มิลลิลิตร แผลด้านนอกปิดทับด้วยผ้ากันเชื้อยึดพันแผล สามารถรับประทานอาหารได้ตามปกติ ประมาณ 14.00 น. ผู้ป่วยบ่นปวดแผลบริเวณผ่าตัด pain score 8/10 ดูแลให้ยาแก้ปวด Morphine 3 มิลลิกรัม ทุก 4 ชั่วโมง ตามแผนการรักษา ผู้ป่วยไม่ขยับขาข้างที่ผ่าตัด เนื่องจากกลัวปวดแผล ทำให้เสื่องต่อการเกิดภาวะ Deep vein thrombosis ให้การพยาบาลโดยการหุ้นให้ผู้ป่วยเกร็งกล้ามเนื้อต้นขา กระตุกข้อเท้าขึ้นลง คลำชีพจรหลังเท้า (Dorsalis pedis artery) ตรวจ capillary refill ขาข้างที่ผ่าตัดทุกware แนะนำให้สังเกตอาการพิດปกติ ถ้ามีอาการชาชาให้แจ้งพยาบาล ผู้ป่วยเสื่องต่อการติดเชื้อเนื่องจากมีทางเปิดเข้าสู่ร่างกายทางบาดแผล และเนื้อเยื่อบาดเจ็บจากการผ่าตัด พยาบาลล้างมือก่อนและหลังการให้การพยาบาลทุกครั้ง ติดตามไข้ ตรวจสอบแผลผ่าตัดปิดเรียบร้อย สายระบายนี้เลือดปิดสนิท ไม่มีทางเปิดเข้าสู่บาดแผล ตรวจดูเลือดที่ข้อมือบริเวณ แนะนำไม่ให้เปิดแผลเอง หรือแกะเก็บบริเวณแผล ระวังไม่ให้แผลสัมผัสน้ำ ให้ยาปฏิชีวนะ cefazoline 1 กรัม ทางหลอดเลือดดำทุก 6 ชั่วโมง ตามแผนการรักษา ผู้ป่วยไม่มีไข้ บริเวณแผลไม่มีหนอง ไม่ປ้ำด ไม่บวมแดง

วันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2565 เยี่ยมผู้ป่วยหลังผ่าตัดวันที่ 1 ผู้ป่วยรู้สึกตัวดี สัญญาณชีพ อุณหภูมิ 36.9 องศาเซลเซียส ความดันโลหิต 126/80 มิลลิเมตรปรอท อัตราการเต้นของหัวใจ 82 ครั้งต่อนาที อัตราการหายใจ 18 ครั้งต่อนาที ความอิ่มตัวของออกซิเจนปั๊ยน้ำ 99 เปอร์เซ็นต์ ระดับความรู้สึกตัว

E4V5M6 ระดับความปวดแพลลดลง pain score 5/10 ปวดเวลาขยับขา ให้การพยาบาล ให้ยา Morphine 3 มิลลิกรัม ทางหลอดเลือด ทุก 4 ชั่วโมง เวลาปวด ให้ยา Tramadol 50 มิลลิกรัม 1 เม็ด หลังอาหาร เช้า กลางวัน เย็น ตามแผนการรักษา ผู้ป่วยอนพักได้ ระดับความปวดลดลง pain score 2/10 แพลฟ่าตัดที่ต้นขาขวา "ไม่มีเลือดซึม ผู้ป่วยไม่ไข้ สายร้ายบายมีสารคัดหลังออกเพิ่ม เป็น 40 มิลลิลิตร "ไม่มีหนอง

วันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2565 เยี่ยมผู้ป่วยหลังผ่าตัดวันที่ 2 ผู้ป่วยรู้สึกตัวดี สัญญาณชีพ อุณหภูมิ 36.8 องศาเซลเซียส ความดันโลหิต 118/70 มิลลิเมตรปอร์ท อัตราการเต้นของหัวใจ 82 ครั้งต่อนาที อัตราการหายใจ 18 ครั้งต่อนาที ความอิ่มตัวของออกซิเจนปเลยนนิว 100 เปอร์เซ็นต์ ระดับความรู้สึกตัว E4V5M6 เปิดทำแพลตามแผนการรักษา แพลไม่มีหนอง บริเวณรอบแพลไม่บวมแดง "ไม่มีสารคัดหลังออกเพิ่มในขาด้านขวา แพทย์ให้ถอดสายร้ายบายออกได้ ปิดแพลด้วยผ้าก๊อชและแผ่นปิดแพล "ไม่มีเลือดซึม หลังถอดสายร้ายบาย ห้ามไม่ให้แพลสัมผัสน้ำ แพทย์ให้ทีมกายภาพบำบัดเพื่อให้ผู้ป่วยฝึกเดินด้วยไม้ค้ำยัน (Axillary crutch) โดยไม่ลงน้ำหนักที่ขาขวา (non weight bearing) ผู้ป่วยเดินได้ "ไม่เกิดอุบัติเหตุหรือหลบล้ม

วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2565 เยี่ยมผู้ป่วยหลังผ่าตัดวันที่ 3 ผู้ป่วยรู้สึกตัวดี สัญญาณชีพ อุณหภูมิ 36.8 องศาเซลเซียส ความดันโลหิต 119/78 มิลลิเมตรปอร์ท อัตราการเต้นของหัวใจ 86 ครั้งต่อนาที อัตราการหายใจ 18 ครั้งต่อนาที ความอิ่มตัวของออกซิเจนปเลยนนิว 100 เปอร์เซ็นต์ ระดับความรู้สึกตัว E4V5M6 เปิดทำแพลไม่มีเลือดซึม ให้ยาปฏิชีวนะ cefazoline 1 กรัม ทางหลอดเลือดดำทุก 6 ชั่วโมง ตามแผนการรักษาต่อ ให้ยา Morphine 3 มิลลิกรัม ทางหลอดเลือด ทุก 4 ชั่วโมง เวลาปวด pain score วันนี้ 2-3/10 สามารถใช้ไม้ค้ำยันฝึกเดินได้

วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2565 เยี่ยมผู้ป่วยหลังผ่าตัดวันที่ 4 ผู้ป่วยรู้สึกตัวดี สัญญาณชีพ อุณหภูมิ 36.8 องศาเซลเซียส ความดันโลหิต 110/78 มิลลิเมตรปอร์ท อัตราการเต้นของหัวใจ 86 ครั้งต่อนาที อัตราการหายใจ 18 ครั้งต่อนาที ความอิ่มตัวของออกซิเจนปเลยนนิว 100 เปอร์เซ็นต์ ระดับความรู้สึกตัว E4V5M6 แพลที่ต้นขาขวาไม่มีเลือดซึม "ไม่ปวดแพล วันนี้แพทย์อนุญาตให้กลับบ้านได้ ให้คำแนะนำ เกี่ยวกับปฏิบัติตัวหลังกลับบ้านการดูแลแพล "ไม่ให้แพลสัมผัสน้ำ การเดินลงน้ำหนัก การใช้ไม้ค้ำยันตามที่สอน การใช้ยา tramadol (50) 1 x 3 oral PC , Paracetamol (500) 1 tab oral prn q 4-6 ชั่วโมง Dicloxacillin (250) 2 x 4 oral AC การมาตามนัดวันที่ 7 มีนาคม 2565 ตอบข้อสงสัย พูดคุยให้กำลังใจ ผู้ป่วยและญาติรับทราบและเข้าใจ

4. สรุปสาระสำคัญ ขั้นตอนการดำเนินงาน และเป้าหมายของงาน

4.1 สรุปสาระสำคัญ

ปัญหาและความเสี่ยงที่สำคัญของภาวะกระดูกหักคือ ถ้ากระดูกส่วนที่หักมีการเคลื่อนมาก มีโอกาสเกิดอันตรายต่อเส้นเลือดและเส้นประสาท ในบริเวณใกล้เคียงส่วนปลายของกระดูกที่หัก ผู้ป่วยอาจเสียเลือดได้ประมาณ 700 – 1,500 มิลลิลิตร ทำให้ผู้ป่วยเกิดภาวะช็อกจากการเสียเลือด (hypovolemic shock) และอาจเกิดภาวะไขมันอุดตันในเส้นเลือด (fat embolism) ผู้ป่วยอาจเสียชีวิตได้ นอกจากนี้อาจทำให้เกิดทุพพลภาพแก่ผู้ป่วยได้ หากกระดูกไม่ติดหรือมีการติดเชื้อของกระดูกเกิดขึ้น ทำให้ต้องใช้เวลาในการรักษานานขึ้นและเพิ่มค่าใช้จ่ายในการรักษามากขึ้นด้วย

4.2 ขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอน	ระยะเวลา
1. เลือกกรณีศึกษา (Case study) เพื่อทำการศึกษา 1 ราย	1 – 28 กุมภาพันธ์ 2565
2. รวบรวมข้อมูล ประวัติของกรณีศึกษา ศึกษา เอกสารทบทวนข้อมูลจากการรายงานที่เกี่ยวข้อง	23 – 28 กุมภาพันธ์ 2565
3. ศึกษาแผนการรักษาของแพทย์	23 – 28 กุมภาพันธ์ 2565
4. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์วางแผนในการให้การ พยาบาล	23 – 28 กุมภาพันธ์ 2565
5. ให้การพยาบาลตามปัญหาที่พบและติดตาม ประเมินผลการรักษาพยาบาล	23 – 28 กุมภาพันธ์ 2565
6. สรุปการปฏิบัติการพยาบาลเพื่อเป็นแนวทาง ในการปรับปรุงและพัฒนามาตรฐานการดูแลผู้ป่วย กระดูกต้นขาหักแบบปิด (Close fracture of femur)	1 – 30 มีนาคม 2565

4.3 เป้าหมายของงาน

- ผู้ป่วยสามารถนำความรู้ไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้องทั้งขณะอยู่โรงพยาบาลและเมื่อกลับบ้าน
- ผู้ป่วยเข้าใจภาวะของโรคและปฏิบัติตามได้อย่างเหมาะสม
- เพิ่มคุณภาพชีวิตผู้ป่วยสามารถใช้ชีวิตอยู่ที่บ้านได้อย่างปกติและไม่เป็นภาระแก่ผู้อื่น
- ลดระดับการนอนโรงพยาบาลและลดค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล
- ลดภาวะแทรกซ้อนของโรคและอันตรายของโรค ผู้ป่วยสามารถดำรงชีวิตอย่างปลดปล่อย

5. ผลสำเร็จของงาน (เชิงปริมาณ/คุณภาพ)

ผลสำเร็จเชิงปริมาณ

1. เจ้าหน้าที่มีสมรรถนะในการดูแลผู้ป่วยที่มีกระดูกตันขาหักแบบปิด (Close fracture of femur) 100%

2. ผู้ป่วยที่มีภาวะกระดูกตันขาหักแบบปิด (Close fracture of femur) ที่เข้ารับการรักษา มีความปลอดภัยไม่เกิดภาวะแทรกซ้อน 100%

ผลสำเร็จเชิงคุณภาพ

1. มีแนวทางปฏิบัติในการดูแลผู้ป่วยกระดูกตันขาหักแบบปิด (Close fracture of femur)

2. เจ้าหน้าที่ สาขาวิชาชีพ มีความรู้ความเข้าใจ และมีทักษะในการดูแลผู้ป่วยที่มีกระดูกตันขาหักแบบปิด (Close fracture of femur) และติดตามเยี่ยม

3. ผู้ป่วยและญาติมีความตระหนกและความรู้เกี่ยวกับโรค สามารถดูแลตนเอง ใช้ชีวิตประจำวันได้อย่างปกติและการฟื้นฟูสภาพได้

6. การนำไปใช้ประโยชน์/ผลกระทบ

เป็นการเพิ่มศักยภาพของตนเองในการดูแลผู้ป่วยกระดูกตันขาหักแบบปิด (Close fracture of femur) และผู้ป่วยได้รับการดูแลต่อเนื่อง หลังจากการเจ็บน้ำย่อยออกจากโรงพยาบาลลดอัตราการเกิดภาวะแทรกซ้อน ช่วยให้ผู้ป่วยและญาติมีความรู้เกี่ยวกับการฟื้นฟูสภาพหลังเจ็บน้ำย่อยจากโรงพยาบาล และยังช่วยลดค่าใช้จ่ายของโรงพยาบาลเนื่องจากระยะเวลาในการนอนโรงพยาบาลลดลง

7. ความยุ่งยากและข้อจำกัดในการดำเนินการ

1. ผู้ป่วยกังวลเกี่ยวกับการใช้ชีวิตประจำวันหลังการผ่าตัด การเดินลงน้ำหนักขาข้างที่ผ่าตัด ปัญหาเศรษฐกิจในครอบครัวหลังการผ่าตัด

2. ผู้ป่วยเป็นวัยรุ่น บางครั้งกังวลไม่ให้ความร่วมมือ

8. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ

ผู้ป่วยยังกังวลเกี่ยวกับการลงน้ำหนักขาข้างที่ผ่าตัด ทำให้ไม่กล้าเดิน หรือทำให้เกิดการฟื้นฟูสภาพได้ช้า ผู้ป่วยรู้สึกท้อแท้ จึงต้องเน้นย้ำให้ผู้ป่วยเห็นคุณค่าในตนเองและให้ญาติเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลและให้กำลังใจผู้ป่วยเพื่อให้ผู้ป่วยสามารถดูแลตนเองและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

9. ข้อเสนอแนะ

- หน่วยงานควรจัดทำสื่อการสอน คู่มือการดูแลตนเองหลังการผ่าตัดใส่โลหะยึดตรึงกระดูกภายใน (Open reduction internal fixation) เพื่อให้ผู้ป่วยและญาติมีความรู้ความเข้าใจ ปฏิบัติตามได้ถูกต้อง
- การให้คำแนะนำก่อนกลับบ้านเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อไม่ให้ผู้ป่วยมีภาวะแทรกซ้อนได้ จึงควรแนะนำให้ผู้ป่วยปฏิบัติตามคำแนะนำอย่างเคร่งครัดและมีการใช้คำเตือนย้อนกลับ เป็นต้น
- ทีมงานผู้ให้การดูแลผู้ป่วยควรได้รับการพื้นฟูวิชาการอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้การพยาบาลมีประสิทธิภาพมากขึ้น
- จัดทำเอกสารเผยแพร่ให้ประชาชนรู้จักการดูแลสุขภาพและแก้ไขปัญหาเบื้องต้นได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม
- มีการติดตามตรวจเยี่ยมบ้านผู้ป่วยอย่างสม่ำเสมอ

10. การเผยแพร่ผลงาน

- ไม่มี

11. ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน

- นางสาวชุตินันท์ ขันธัจันทร์ สัดส่วนผลงาน 100 %

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) นันท์ นาครา

(นางสาวชุตินันท์ ขันธัจันทร์)

ตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพ ระดับปฏิบัติการ

วันที่ ๑๗ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

ผู้ขอประเมิน

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวเป็นความจริงทุกประการ

รายชื่อผู้มีส่วนร่วมในผลงาน	ลายมือชื่อ
นางสาวชุดินันท์ ขันธัณฑ์	ชุดินันท์ ขันธัณฑ์

ได้ตรวจสอบแล้วขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับความเป็นจริงทุกประการ

ลงชื่อ.....

(นางชนิษฐ์นาฎ จุรีมาศ)

ตำแหน่ง หัวหน้าพยาบาลโรงพยาบาลเสลภูมิ

วันที่ ๑๗.๐๖.๒๕๖๓

ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล

ลงชื่อ.....

(นายบุญมี พเช็สนาน)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงพยาบาลเสลภูมิ

วันที่ ๑๗.๐๖.๒๕๖๓

ผู้บังคับบัญชาที่เห็นอธิบาย

หมายเหตุ : คำรับรองจากผู้บังคับบัญชาอย่างน้อยสองระดับ คือ ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล และผู้บังคับบัญชาที่เห็นอธิบายในเรื่องนี้ระดับ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นบุคคลคนเดียวกัน ก็ให้มีคำรับรองหนึ่งระดับได้

แบบเสนอแนวคิดการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน
(ระดับชำนาญการ)

1. เรื่อง คู่มือการดูแลตนเองหลังการผ่าตัดใส่โลหะยึดตรึงกระดูกภายใน (Open reduction internal fixation)

2. หลักการและเหตุผล

ภาวะกระดูกตันขาหัก เป็นปัญหาที่พบได้บ่อย เนื่องจากปัจจุบันมีการใช้ยานพาหนะบนท้องถนน เพิ่มมากขึ้น แนวโน้มการเกิดอุบัติเหตุ交通事故มีอุบัติการณ์เพิ่มมากขึ้น จากสถิติผู้ป่วยกระดูกตันขาหัก แบบปิดที่เข้ามารักษาในโรงพยาบาลสे�ลกูมิ สถิติปี พ.ศ. 2563 2564 และ 2565 พน.จำนวน 31 , 42 , 55 แบ่งสถิติเป็นผู้ป่วยกระดูกตันขาหักที่ได้รับการผ่าตัดใส่โลหะยึดตรึงกระดูกภายใน (Open reduction internal fixation) จำนวน 4 , 18 , 34 ตามลำดับ (ฝ่ายเวชระเบียนโรงพยาบาลสे�ลกูมิ, 2563-2565) และมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากมีแพทย์เฉพาะทางด้านโรคกระดูกและข้อมากขึ้น ภาวะกระดูกตันขาหัก แบบปิดมีอัตราการเกิดทุพพลภาพ และเสียชีวิตจากการแทรกซ้อนที่ตามมาสูง สูญเสียค่าใช้จ่ายในการรักษาสูง เป็นภาระที่ตามมาของครอบครัว สังคม ภายหลังการผ่าตัดผู้ป่วยจะต้องกลับไปดำเนินชีวิตต่อที่บ้าน การให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลบาดแผลเพื่อป้องกันการติดเชื้อ การส่งเสริมการหายของแผล การใช้ความรู้เกี่ยวกับอุปกรณ์ที่ช่วยพยุงเวลาเคลื่อนไหวร่างกายให้กับผู้ป่วยและญาติก่อนกลับบ้าน ล้วนสำคัญ เพื่อที่จะป้องกันการเกิดอุบัติเหตุข้าหลังการผ่าตัด ที่อาจส่งผลให้เกิดภาวะกระดูกติดผิดรูป กระดูกหักซ้ำ การไม่เชื่อมติดกันของกระดูกส่วนที่หัก กระดูกติดเชื้อ ถึงแม้จะพดได้ไม่บอย แต่เมื่อกัดขึ้นแล้วก็มีผลต่อผู้ป่วยอย่างรุนแรง ผู้ป่วยอาจทุพพลภาพหรือเสียชีวิตได้ พยาบาลมีบทบาทสำคัญในการให้ข้อมูลกับผู้ป่วยและญาติ พยาบาลประจำตึกผู้ป่วยในชายต่างกัน ไม่มีคู่มือและสื่อการสอนที่ไปในทิศทางเดียวกัน ผู้ศึกษาจึงได้มีแนวคิดพัฒนาสื่อการสอนให้กับผู้ป่วยและญาติ เรื่องคู่มือการดูแลตนเองหลังการผ่าตัดใส่โลหะยึดตรึงกระดูกภายใน (Open reduction internal fixation) เพื่อช่วยให้พยาบาล เจ้าหน้าที่ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพยาธิสภาพของโรค แนวทางการรักษา การปฏิบัติตัวก่อนและหลังการผ่าตัดที่ถูกต้อง เพื่อเตรียมความพร้อมของผู้ป่วยในด้านร่างกายและจิตใจ ผู้ป่วยและญาติคุ้มครองกัน ให้คำแนะนำผู้ป่วยถูกวิธีและเป็นแนวทางเดียวกัน ผู้ป่วยและญาติมีความรู้ในการดูแลตนเองหลังการผ่าตัดถูกวิธี สามารถกลับไปดำเนินชีวิตประจำวันได้ ไม่มีภาวะแทรกซ้อนที่อาจส่งผลให้เกิดทุพพลภาพและค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นตามมา

3. บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

กระดูกตันขาหัก เป็นปัญหาสุขภาพที่พบได้บ่อย และมีแนวโน้มสถิติที่สูงขึ้น แบ่งเป็น 2 ชนิดคือ

- 1) กระดูกหักชนิดธรรมชาติหรือชนิดปิด 2) กระดูกหักชนิดมีบาดแผลหรือชนิดเปิด หรือกระดูกหักชนิดผสม การรักษาส่วนใหญ่ต้องได้รับการผ่าตัดใส่โลหะยึดตรึงกระดูก เพื่อให้กระดูกติดในลักษณะเหมือนหรือใกล้เคียง ลักษณะทางกายวิภาคเดิม หลังการรักษาการทำหน้าที่ต่าง ๆ ของร่างกายลดลง ส่งผลให้เกิดความพิการหรือ

ทุพพลภาพ กระทบต่อการดำเนินชีวิต จากการที่ผู้ศึกษาได้ให้การพยาบาลผู้ป่วยที่มีภาวะกระดูกตันขาหักแบบปิด ได้รับการผ่าตัดใส่โลหะยึดตรึงกระดูก ที่ตีผู้ป่วยในชัยพบว่าผู้ป่วยและญาติขาดความรู้ในการปฏิบัติตนหลังผ่าตัด เกิดความวิตกกังวล ไม่มั่นใจในการดำเนินชีวิต จากปัญหาดังกล่าว ผู้ศึกษาเห็นว่าควรมีคู่มือการดูแลตนเองหลังการผ่าตัดใส่โลหะยึดตรึงกระดูกภายใน (Open reduction internal fixation) เพื่อให้ผู้ป่วยและญาติได้รับข้อมูลครบถ้วนถูกต้อง และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง ไม่เกิดภาวะแทรกซ้อน เช่น แพลติดเชื้อ การติดของกระดูกล่าช้า กระดูกไม่ติด หรือกระดูกหัก

แนวคิดที่ใช้ในการดำเนินการ ทฤษฎีการดูแลตนเองโดยเริ่ม คือ บุคคลต้องกระทำการดูแลตนเอง แต่เมื่อบุคคลไม่สามารถดูแลตนเองได้ย่อมต้องการความช่วยเหลือจากบุคคลอื่น ครอบครัว พยาบาล สามารถให้ความช่วยเหลือโดยการแนะนำ สนับสนุน ให้กำลังใจเพื่อให้ผู้ป่วยสามารถดูแลตนเองได้ ทฤษฎีการพยาบาลของโอลิเวิร์ม ชี้แจงเน้นที่ความสามารถในการดูแลตนเอง (Self care agency) และความสามารถของบุคคลที่ต้องดูแลบุคคลที่ต้องการพึ่งพาตนเอง (dependent care agency) ความสามารถในการดูแลตนเองและความสามารถของบุคคลที่ให้การดูแลบุคคลที่ต้องพึ่งพา เป็นความสามารถของบุคคลที่จำเป็นสำหรับการดูแลตนเอง หรือดูแลบุคคลที่ต้องการการพึ่งพาตนเองอย่างต่อเนื่อง ความสามารถในการดูแลตนเอง เป็นความสามารถที่ชัดเจน และพัฒนาได้โดยให้บรรลุความต้องการสำหรับการดูแลตนเอง เพื่อคงไว้ชีวิตส่งเสริมโครงสร้างและการทำหน้าที่ของร่างกายมนุษย์ รวมทั้งส่งเสริมความผาสุก ความสามารถในการดูแลตนเอง จะแตกต่างกันในแต่ละบุคคล ช่วงอายุเวลา หรือสถานการณ์ การดูแลตนเองเป็นพฤติกรรมซึ่งเกิดจากการเรียนรู้ (learned behavior) การพิจารณาว่าบุคคลมีความสามารถในการดูแลตนเองจะพิจารณาจากมีการพัฒนาความสามารถหรือไม่ความสามารถนั้น สามารถปฏิบัติกรรมการดูแลตนเองได้หรือไม่ ปฏิบัติอย่างต่อเนื่องหรือไม่ หรือความสามารถนั้นมีเพียงพอสำหรับการดูแลตนเองหรือไม่ ถ้าบุคคลมีความสามารถไม่เพียงพอที่จะตอบสนองต่อความต้องการดูแลตนเองทั้งหมดได้ จึงเกิดความพร่องในการดูแลตนเอง (Self care deficit) ซึ่งเป็นเหตุผลว่าทำไมบุคคลต้องการพยาบาล ซึ่งอาจเกิดจากความสามารถที่จำกัดและไม่เพียงพอ หรือไม่สามารถใช้ความสามารถในการตอบสนองความต้องการการดูแลตนเองทั้งหมดได้ เมื่อเกิดความพร่องในการดูแลตนเอง หรือความพร่องของบุคคลที่ให้การดูแลบุคคลที่ต้องการพึ่งพา ดังนั้นบุคคลจึงต้องการความช่วยเหลือจากพยาบาล จากการศึกษาทฤษฎีการดูแลตนเองโดยโอลิเวิร์ม จึงเน้นให้ผู้ป่วยและครอบครัวมีส่วนร่วมในการดูแลตนเอง และพัฒนาศักยภาพในการดูแลตนเอง เพื่อที่สามารถทำได้พยาบาลมีบทบาทสำคัญในการให้ความรู้และแนะนำเพื่อให้ผู้ป่วยที่ได้รับการผ่าตัดใส่โลหะยึดตรึงกระดูกภายใน (Open reduction internal fixation) สามารถดูแลตนเองได้มีคุณภาพชีวิตที่ดี และสามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข

ดังนั้นบุคคลที่มีวัฒนธรรมจะมีการเรียนรู้ในการกระทำการกระทำเพื่อตอบสนองความต้องการดูแลตนเองที่จำเป็น โดยคงไว้ชีวิต สุขภาพ และความผาสุก แต่เมื่อไม่สามารถดูแลตนเองได้ ย่อมต้องการความช่วยเหลือจากบุคคลอื่น ซึ่งในกรณีพยาบาลสามารถให้ความช่วยเหลือได้โดยการให้ความรู้ อธิบาย แนะนำ และสนับสนุนให้กำลังใจ เพื่อให้ผู้ป่วยสามารถดูแลตนเองได้ และเน้นครอบครัวให้มีส่วนร่วมในการดูแลผู้ป่วย พยาบาลจึงมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการดูแลผู้ป่วย

คู่มือการดูแลตนเองหลังการผ่าตัดใส่โลหะยึดตรึงกระดูกภายใน (Open reduction internal fixation)

1. ความหมายของการผ่าตัดใส่โลหะยึดตรึงกระดูก
2. ภาวะแทรกซ้อนหลังการผ่าตัด คือ แพลติตเข็ม และเหล็กที่ใช้adamกระดูกหัก
3. การปฏิบัติตนหลังการผ่าตัด ได้แก่ 1) การรับประทานอาหารและยา 2) การดูแลบาดแผลหลังการผ่าตัด 3) การดูแลบริเวณที่ใส่โลหะยึดกระดูก 4) การออกกำลังกาย

ขั้นตอนการดำเนินงาน

1. ศึกษา ค้นคว้า รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความรู้เรื่องการปฏิบัติตัวก่อนและหลังการผ่าตัด จากเอกสาร งานวิจัย ตำราต่าง ๆ และสื่ออินเทอร์เน็ต เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาสื่อการสอนผู้ป่วยและญาติ เรื่องคู่มือการดูแลตนเองหลังการผ่าตัดใส่โลหะยึดกระดูก (Open reduction internal fixation)

2. ขออนุญาตหัวหน้าตึกผู้ป่วยในชัย เพื่อจัดทำสื่อการสอนผู้ป่วยและญาติ เรื่องคู่มือการดูแลตนเองหลังการผ่าตัดใส่โลหะยึดตรึงกระดูกภายใน (Open reduction internal fixation)

3. จัดทำสื่อการสอนผู้ป่วยและญาติ เรื่องคู่มือการดูแลตนเองหลังการผ่าตัดใส่โลหะยึดตรึงกระดูกภายใน (Open reduction internal fixation)

4. นำเนื้อหาปรึกษาผู้เชี่ยวชาญคือศัลยแพทย์กระดูกและข้อ หัวหน้าตึกผู้ป่วยในชัย เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม และแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

5. นำสื่อการสอนผู้ป่วยและญาติที่ผ่านกระบวนการทดลองปฏิบัติมาใช้กับผู้ป่วยและญาติที่ตึกผู้ป่วยในชัย

6. ติดตามประเมินผลการใช้สื่อการสอนผู้ป่วยและญาติ เรื่องคู่มือการดูแลตนเองหลังการผ่าตัดใส่โลหะยึดตรึงกระดูกภายใน (Open reduction internal fixation) ทุก 3 เดือน

ระยะเวลาดำเนินการ เดือนกุมภาพันธ์ 2565 – เดือนมีนาคม 2565

4. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้ป่วยและญาติเกิดความพึงพอใจ สามารถดำเนินชีวิตประจำวันได้อย่างมีคุณภาพ
2. บุคลากรในตึกผู้ป่วยในชัยสามารถให้คำแนะนำการดูแลตนเองหลังการผ่าตัดใส่โลหะยึดตรึงกระดูกภายใน (Open reduction internal fixation) แก่ผู้ป่วยและญาติทางททางเดียวกัน
3. ช่วยลดค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลทั้งของผู้ป่วยและโรงพยาบาล

5. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

1. ผู้ป่วยและญาติมีความรู้ท่องแบบทดสอบความรู้ เรื่องคุณมือการดูแลตนเองหลังการผ่าตัดใส่โลหะยึดตรึงกระดูกภายใน (Open reduction internal fixation) ได้ถูกต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 80
2. หน่วยงานมีสื่อการสอนเรื่องคุณมือการดูแลตนเองหลังการผ่าตัดใส่โลหะยึดตรึงกระดูกภายใน (Open reduction internal fixation) ไว้ให้บริการกับผู้ป่วยและญาติภายในปี 2566

(ลงชื่อ) พ.ศิริกันต์ จันทร์พิพิธ

(นางสาวชุดินันท์ ขันธจันทร์)

ตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพ ระดับปฏิบัติการ

วันที่ ๑๕ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

ผู้ขอประเมิน